

FILOZOFICKÁ FAKULTA Univerzita Karlova

Katedra divadelní vědy

Školitelský posudek magisterské diplomové práce Bc. et Bc. Tomáše Urbánka *Vnímání publika během divadelního představení*

Školitel: Doc. Mgr. Martin Pšenička, Ph.D.

Diplomová práce Tomáše Urbánka má za sebou poměrně dlouhý příběh, který začal – alespoň z mého pohledu – magisterským seminářem, v němž se zabýváme tématem vnímání divadelního díla. Jedním z okruhů, jímž jsme se v návaznosti na sémiotiku, fenomenologii a ontologii divadelního představení zabývali, bylo téma otevírající otázky spojené s problematikou kognitivních věd, neurověd, zrcadlových neuronů, tedy něčeho, co lze nazvat ve spojitosti s naším oborem kognitivní teatrologií. Tomáš Urbánek – zjevně infikován těmito tématy – odběhl si na několik let ke studiu neurověd v rámci studijního oboru Ekologická a evoluční biologie na Přírodovědecké fakultě UK, kde nakonec začátkem tohoto roku úspěšně ukončil bakalářské studium. Ve své diplomové práci se jal tuto svou zkušenost zužitkovat a propojit ji právě s teatrologií a konkrétně s vnímáním divadelního představení.

Tomáš Urbánek není první, kdo se kognitivismem a neurovědami v kontextu divadelní teorie u nás věnuje. Patří ale mezi jedny z mála, kdo nejsou v oblasti kognitivních věd a neurověd úplnými ochotníky, což je nepochybně nezanedbatelný detail a výrazný klad jeho práce. Z druhé strany se musím přiznat, že jsem se jako školitel mírně obával, aby jej studium biologie neodvedlo příliš daleko od teatrologie. Mé obavy se zpočátku ukázaly být oprávněné, zatíženost neurovědeckými exkurzy práci odváděla do sfér, které měly s teatrologií společného pramálo nebo se jej jen okrajově dotýkaly. Divadlo bylo jakýmsi nutným přívažkem. V průběhu intenzivní, dvouměsíční práce se pomalu, po několika koordinačních online schůzkách, mé obavy rozptylovaly. Urbánek, domnívám se, nakonec předložil cenný spis, který se snaží metateoreticky zmapovat nejen současný stav mezioborového bádání, ale kognitivní vědy usouvztažňuje s tradicí české divadelní vědy sahající k Otakaru Zichovi. Současně českého čtenáře zpravuje o současných významných teoreticích, jakými jsou Bruce McConachie nebo John Lutterbie. Nezůstává ale jen u mapování. Nabízí na základě svých znalostí a zkušeností určité trajektorie možného výzkumu v dané oblasti.

FILOZOFICKÁ FAKULTA

Univerzita Karlova

Katedra divadelní vědy

Jediné práci a diplomantovi vytýkám a výtky souvisí, jako tolikrát, s nedostatkem času: takto ambiciózní projekt by potřeboval více času k hlubšímu a propracovanějšímu zhodnocení a pročišťování nabytých vědomostí. I přesto si tohoto pokusu vážím, protože sahá do riskantního prostoru, který ve své studii „Divadlo jako zakoušení“ předložil jako výzvu Jaroslav Etlík. Jde navíc o práci teoretickou, za níž je velký potenciál, který – doufám – Tomáš Urbánek bude dále rozvíjet nejen ve spolupráci s českými neurovědci, ale i zahraničními odborníky.

Práci doporučuji k obhajobě s hodnocením velmi dobře.

V Horoměřicích 12. června 2020

Martin Pšenička